

Kárpáti Zoltán: A Harangöntő

Mindig nagyra becsültem azokat a szakmájuknak elkötelezett embereket, akik hivatásuk mellett – kikapcsolódásként, kihívásként, szellemi feltöltődés céljából vagy egyéb okból – más, esetenként szakmájuktól nagyon távol eső tevékenységet is magas szinten folytatnak. Az orvosok között különösen sok példát lehet találni erre: van, aki a zenében; van, aki valamelyik képzőművészeti ágban, a történelemben vagy műtárgyak gyűjtésében leli kedvét és jut el magas szintre. Amikor kézhez kaptam *Kárpáti Zoltán* könyvét, még csak sejtettem, hogy erről van szó, mert csak annyit tudtam a szerzőről, hogy ortopéd főorvos. A könyvet átlapozva további információkat szereztem a szerzőről és egy vele készült riportból megtudtam, hogy magas szintű orvosi tevékenysége mellett a fényképezést műveli művészi színvonalon. Szellemi érzékenységét és szemléletét jól jellemzi, hogy néhány éve Erdélyben, Torockón és Gyergyószentmiklóson az ottani cigánytelepekről készített fényképsorozatot. Akkor kezdett érdeklődni a régi, hagyományos mesterségek iránt, így már ezzel az érdeklődéssel beoltva találkozott *Gombos Miklós* őrbottyáni harangöntő mesterrel, aki meghívta egy harangöntésére. Az első látogatást továbbiak követték, és a mesterrel kialakult személyes barátság eredménye lett ez a könyv.

A Harangöntő kivitelét illetően kiváló minőségű fotóalbumnak tekinthető, amely témájával – egy alapvetően szakmai műveletsorozat, a harangöntés bemuta-

tásával – különbözik a hagyományos művészi albumoktól. Az öntésben közreműködőket és az öntési folyamatot hangulatilag jól visszaadó kontrasztos, esetenként sötét tónusú fényképek valóban művészi összbemutatót keltenek az olvasóban. Az ábrázolt témától függő színdinamika jól szemlélteti a formakészítéshez használt agyag plasztikusságát, a szerszámok és a műhely egy-egy részletének fény-árnyjátékát, az olvadt fém izzását, vagy az öntőmunkás gondoskodó figyelmét. A szerző igen szellemes megoldást választott ahhoz, hogy a képeket milyen szöveg kísérje: elkerülve azt a csábítást, hogy orvosként öntészeti szakmai ismereteket közvetítsen, a harangöntés művészetét a szó kiváló művészeinek, *Friedrich Schillernek Ének a harangról* (Das Lied von der Glocke) című nagyszabású versének idézeteivel kommentálta, magyar, német és angol nyelven. Az öntészek által jól ismert vers emelkedett stílusban, szakmailag máig helyesen írja le a harangöntés teljes menetét, az agyagformától a harangszentelésig.

A könyvhöz hiteles személyiség, a Kosuth Rádió déli harangszavát hosszú időn

keresztül felvezető *Bözsöny Ferenc* írt ihletett hangú előszót. A képek után ugyancsak három nyelven olvashatjuk Schiller említett versét teljes terjedelmében, majd *Gombos Miklós* aranykoszorús harangöntő mester leírásában a harangöntés receptjét.

A recenzió zárásaként saját épülésünkre is jegyezzük meg Schiller szavait, amelyek a szerző és a mester életszemléletét egyaránt jól kifejezik:

*Hívány az, aki nem mereng el
Soha azon, amit teremt,
Hisz ez az ember éke éppen
És értelmet azért kapott,
Hogy érezze is a szívében,
Amit kezével alkotott.*

A könyv a harangöntésről előadásokat, ankétokat szervező Öntődei Múzeumban megvásárolható.

✍️ Tardy Pál

Luca-napi szakestély

Az OMBKE Vaskohászati Szakosztályának Budapesti Helyi Szervezete 2010. december 13-án tartotta meg hagyományos Luca-napi szakestélyét, immár a 12. alkalommal.

A szakestély lebonyolítása új helyszínen, az Óbudai Egyetem Bánki Donát Kollégiumában történt, több mint 70 fő részvételével. Örvendetes módon sokan jelentek meg a testvérszervezetek részéről, valamint több meghívott vendéget is köszönthettünk az este folyamán. A szakestély jó hangulatban telt, sok dallal, nótával, sör és krampampuli fogyasztásával, tréfálkozással.

Köszönet a szakestélyen aktívan tevékenykedőknek, valamint a szakestélyt anyagiakkal is támogató tagtársainknak. Reméljük, hogy 2011-ben is sikerül megfelelő anyagi háttérrel megszervezni a 13. Luca-napi szakestélyt.

A helyi szervezet vezetősége